

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/126/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114234503
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5114234503.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: CASH REAL, s.r.o., so sídlom v Žiline, Komenského 63A/8357, IČO: 44 884 231, zastúpeného JUDr. Miroslavom Pekárom, advokátom so sídlom D., J. XX proti žalovanej: E. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, zastúpenej Advokátska kancelária ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVÁ, s.r.o., so sídlom Žilina, V. Spanyola 1726/13, IČO: 47 245 841, o zaplatenie 70 000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 8C/140/2015-38 zo dňa 5. augusta 2015 v spojení s opravným uznesením, č.k. 8C/140/2015-60 zo dňa 5. januára 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi voči žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 70 000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne od 16. 10. 2013 do zaplatenia a takisto uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1 134,66 eur a iných trov konania vo výške 4 200,- eur, vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov priamo žalovanej spolu vo výške 69 810,20 eur, a aj plnenie súdnej exekútorke JUDr. Verešovej vo výške 279,80 eur bolo zo strany žalobcu poskytnuté v prospech žalovanej, pričom túto sumu mala plniť žalovaná. (Medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o kúpe nehnuteľnosti, ktorá neskôr v súdnom konaní bola vyhodnotená ako neplatná. Suma 70 000,- eur predstavovala kúpnu cenu, ktorú zaplatil žalobca.) Súd tak nárok žalobcu posúdil ako bezdôvodné obohatenie a zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 70 000,- eur. Právne vec posúdil podľa § 451 a § 454 Občianskeho zákonníka, resp. priznaný úrok z omeškania vo výške 6 % podľa § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p. a priznal ju žalobcovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech proti žalovanej, ktorá vo veci mala úspech iba v pomerne nepatrnej časti rozdielu sadzieb úroku z omeškania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná navrhujúc rozhodnutie zmeniť a návrh zamietnuť, alternatívne rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu. Súdu vytýkala, že rozhodol na pojednávaní, na ktorom nebol prítomný ani jeden z účastníkov, nedoručil jej predvolanie na uvedený termín a nemala o ňom vedomosť. V čase pred nariadeným pojednávaním bola hospitalizovaná. Spochybnila platné udelenie plnej moci zástupcovi v konaní. Poukázala na to, že dlh za ňu hradila fyzická osoba - X. J., ktorý nevystupoval ako konateľ spoločnosti. Súd nevykonan riadne dokazovanie a rozhodol na základe nesprávne zisteného skutkového stavu. Takisto nie je zrejmé, z akého dôvodu súd priznal žalobcovi úrok z omeškania práve od 16. 10. 2013.

Namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Vzniesla námietku premlčania, keď mala za to, že táto doba uplynula dňa 20. 09. 2014 a žaloba bola podaná dňa 23. 10. 2014.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, reagujúc na vznesené tvrdenia navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil a aby rozhodol o povinnosti žalovanej nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

4. Odvolací súd rozhodol o odvolaní rozsudkom zo dňa 16. 06. 2016 a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Na základe podaného dovolania žalovanej Najvyšší súd SR uznesením 1Cdo 2/2018-139 zo dňa 27. 03. 2018 odložil vykonateľnosť rozsudku krajského súdu a uznesením sp. zn. 1Cdo 2/2018 zo dňa 18. 10. 2018 rozsudok krajského súdu 9Co/151/2016 zo dňa 16. 06. 2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolaciemu súdu bolo vytknuté, že vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej nebolo doručené, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a vytvorilo stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom (princíp rovnosti zbraní).

5. Po doručení vyjadrenia k odvolaniu žalovanej krajský súd opakovane vo veci rozhodol rozsudkom 9Co/286/2018-157 zo dňa 28. 02. 2019 a rozsudok okresného súdu potvrdil. Okrem odôvodnenia, ktoré bolo uvedené už v predchádzajúcom rozhodnutí krajského súdu, sa zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania, pričom dospel k záveru, že nárok žalobcu premlčaný nie je. Vychádzal z úvahy, že v tomto prípade sa žalovaná stala opäť vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpy a predaja, a to na základe rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 4C/185/2012-106 zo dňa 28. 06. 2013, ktorým súd určil, že je výlučnou vlastníčkou tam špecifikovaných nehnuteľností. Odvolací súd mal za to, že relevantným dátumom pre začatie plynutia premlčacej doby je rozhodnutie o tom, že žalovaná je vlastníčkou predmetných nehnuteľností (vtedy jej bolo vrátené, resp. súdom rozhodnuté o vlastníctve a jej vznikla povinnosť vrátiť kúpnu cenu, resp. prijaté plnenia v jej prospech). Dátumom vykonateľnosti tohto rozsudku začala plynúť aj premlčacia doba. Od tohto momentu bolo zrejmé, že došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor žalobcu.

6. Po opätovnom podaní dovolania bol rozsudok Krajského súdu v Žiline z 28. 02. 2019 uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 213/2019 zo dňa 30. 09. 2020 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia najvyšší súd uviedol, že odvolací súd sa neriadil dostatočne zásadami, v zmysle ktorých sa odôvodnenie rozhodnutia musí zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán, keď na niektoré argumenty nedal dostačujúce odpovede, v dôsledku čoho je rozsudok odvolacieho súdu právne nedostatočne vyargumentovaný, ako aj nie je presvedčivý. Odvolaciemu súdu vytkol najmä zdôvodnenie vyriešenia vznesenej námietky premlčania, keď podľa neho odvolací súd neuviedol žiadny dátum, kedy premlčacia lehota mala začať plynúť, dátum, kedy plynutie malo skončiť, plynutie subjektívnej a objektívnej lehoty, konkretizovanie súdneho rozhodnutia o vlastníctve nehnuteľností, kedy nadobudlo právoplatnosť, vykonateľnosť a pod.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, napadnutého rozsudku, ako aj zo spisového materiálu, pričom pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľky neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Súd sa navyše zaoberal v odvolaní vznesenou námietkou premlčania, ktorú vzniesla žalovaná s tým, že požadované plnenie žalobcu je premlčané, nakoľko premlčacia lehota mala plynúť od dátumu poskytnutého plnenia, t. j. 19. 09. 2011.

9. V odvolaní odvolateľka namietala, že o termíne pojednávania sa nedozvedela, nakoľko bola v dňoch 16. 07. až 18. 07. 2015 hospitalizovaná. Ako vyplynulo z doručenky zásielky, ktorá obsahovala predvolanie pre žalovanú, tá bola doručovaná dňa 13. 07. 2015 a opakovane dňa 14. 07. 2015, t. j. v dňoch, kedy žalovaná nebola hospitalizovaná a ani nijakým spôsobom nepreukázala, že by sa zdržiavala na inom mieste a o zásielke sa nemohla dozvedieť. Predmetná zásielka sa vrátila späť na súd až 30.

07. 2015, t. j. žalovaná si ju mohla vyzdvihnúť na pošte po vykonanom chirurgickom zákroku, hoci je invalidná dôchodkyňa a má pohybové ťažkosti. Ako vyplynulo zo spisu, zástupcovi žalobcu v tomto konaní bola udelená plná moc dňa 05. 05. 2014, pričom žalovaná tvrdila, že ju udelil X. J., ktorý už v tom čase nebol konateľom spoločnosti. Vo výpise z obchodného registra SR (a vyjadrenia žalobcu) X. J. bol konateľom spoločnosti až do 30. 06. 2014, t. j. plnomocenstvo bolo udelené osobou na to oprávnenou. Pokiaľ žalobca nevypovedal v ďalšom konaní plnú moc, je toto udelené plnomocenstvo aj naďalej v platnosti a zástupca má právo (a povinnosť) zastupovať žalobcu v konaní. Dátum podania žaloby potom nie je relevantný pre posúdenie platnosti plnej moci. Pokiaľ odvolateľka poukázala na to, že platby v jej prospech/za ňu, neboli vykonané spoločnosťou - žalobcom, ale X. J. ako fyzickou osobou a nie ako konateľom žalobcu, mal odvolací súd za to, že aj keď je na príjmových dokladoch uvedené meno X. J., tento konal ako konateľ žalobcu a nešlo o jeho vlastné prostriedky, ktoré by on poskytol za žalovanú, resp. v jej prospech. Odvolateľka vzniesla aj námietku premlčania, pričom za začiatok plynutia premlčacej doby považovala dátum, kedy mal žalobca za ňu plniť, t. j. 19. 09. 2011. V danom prípade mal súd za to, že relevantným dátumom pre začatie plynutia premlčacej doby je rozhodnutie o tom, že žalovaná je vlastníčkou predmetných nehnuteľností (vtedy jej bolo vrátené, resp. súdom rozhodnuté o vlastníctve nehnuteľnosti a jej vznikla povinnosť vrátiť kúpnu cenu, resp. prijaté plnenia v jej prospech). Dátumom vykonateľnosti začala plynúť aj premlčacia doba. Až týmto momentom bolo zrejmé, že došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor žalobcu, ktoré by on poskytol za žalovanú, resp. v jej prospech. Úrok z omeškania, na ktorý poukázala v odvolaní žalovaná, bol súdom prvej inštancie stanovený odo dňa vykonateľnosti rozsudku č.k. 4C/185/2012-106 zo dňa 28. 06. 2013, ktorým súd určil, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou tam špecifikovaných nehnuteľností (rozsudok nadobudol právoplatnosť 09. 10. 2013 a vykonateľnosť 15. 10. 2013). Úrok bol požadovaný od 16. 10. 2013, čomu súd vyhovel. S takýmto dátumom ako začiatkom pre priznanie úroku z omeškania sa odvolací súd stotožnil. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania, žalovaná považovala za začatie plynutia premlčacej doby dátum 19. 09. 2011. Je nepochybné, že v tomto prípade bola uzatvorená kúpnopredajná zmluva na nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v katastrálnom území obce C. (dom, hospodárska budova, letná kuchyňa, pozemok). Predávajúcim bola žalovaná, kupujúcim žalobca. Dohodnutá bola kúpna cena 70 000,- eur. Zaplatenie uvedenej sumy zo strany žalobcu bolo vydokladované listinnými dôkazmi, a to konkrétne potvrdením žalovanou prijatie sumy 33 365,90 eur, prevod na bankový účet 36 324,30 eur a 120,- eur, ako aj plnenie súdnej exekútorke v prospech žalovanej vo výške 279,80 eur. Priznanie žalovanej sumy súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 451 Občianskeho zákonníka, resp. § 454 OZ. Bezodôvodným obohatením v tomto prípade mal byť majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu, resp. obohatenie malo spočívať aj v tom, že sa plnilo za iného to, čo podľa práva mal plniť sám. Žalobca preukázal, že vyplatil sumu 70 000,- eur z titulu zaplatenia kúpnej ceny, pričom platba pozostávala z jednotlivých čiastok, ktoré boli plnené či už priamo v prospech žalovanej alebo bolo poskytnuté plnenie za žalovanú, ktoré mala plniť sama (exekútor). Ako vyplynulo z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/185/2012 súd právoplatne ku dňu 09. 10. 2013 určil, že je vlastníčkou nehnuteľností, ktoré boli predmetom predaja a kúpy (nehnuteľnosti v kat. úz. Višňové).

10. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie odvolací súd má za to, že v tomto prípade došlo k obojstrannému plneniu, keď na jednej strane bol vykonaný prevod predávaných nehnuteľností a na druhej strane zaplatená kúpna cena. Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku OS Žilina 4C/185/2012 (09. 10. 2013) sa žalovaná opäť stala vlastníčkou nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpy a predaja. K rozsahu absolútnej neplatnosti kúpnopredajnej zmluvy potom nastúpila vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán (synalagmatický záväzok) vrátiť si navzájom všetko, čo podľa neplatnej zmluvy dostali. Na základe rozhodnutia súdu sa žalovaná stala vlastníčkou nehnuteľností, a preto jej vznikla povinnosť vrátiť plnenie, ktoré bolo v súvislosti s kúpou nehnuteľnosti vynaložené v jej prospech (podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal). V tomto ustanovení je vyjadrená zásada k vráteniu vzájomného plnenia a uplatní sa v prípade, že na základe dvojstrannej zaväzujúcej zmluvy si obe strany plnenie poskytli (v tomto prípade kúpnopredajná zmluva). Práva a povinnosti účastníkov sú vzájomne podmienené a tiež sú

vzájomne podmienené ich nároky na vrátenie už prijatých plnení v prípade, že je zmluva neplatná. Jedná sa o synalagmatické práva v zmysle ust. § 560 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak si zo zmluvy majú účastníci plniť navzájom, môže sa domáhať splnenia záväzku len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr alebo je pripravený ho splniť. Rozdiel oproti § 457 OZ je v tom, že ak ide o vrátenie plnenia z neplatnej zmluvy, nie je synalagmatický vzťah založený zmluvou ako je to v prípade § 560 Občianskeho zákonníka, ale vyplýva priamo zo zákona. Ak teda bola kúpnopredajná zmluva v tomto prípade neplatná a kupujúci napriek tomu, že zaplatil kúpnu cenu, nie je vlastníkom nehnuteľností (čo potvrdil rozsudok 4C/185/2012 OS Žilina), vznikla predávajúcemu povinnosť vrátiť kúpnu cenu. Z hľadiska aplikácie ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietať. Zmyslom tohto ustanovenia je zachovanie rovnováhy práv obidvoch zmluvných strán neplatnej (či neskôr zrušenej) zmluvy a dopadá na všetky prípady, kde synalagmatický vzťah vznikol zo zákona. Takto to vyplýva aj z dôvodovej správy k novele uvedeného zákonného ustanovenia z roku 1982, kde je uvedené, že pri vzájomných právach z neplatnej alebo zrušenej zmluvy musela doterajšia prax výkladom čeliť mnohým ťažkostiam vyplývajúcim z toho, že napríklad pri kúpnych zmluvách nebolo ohrozené vydanie vecí uplynutím času pre nepremlčateľnosť vlastníckeho práva, zatiaľ čo podľa doslovného znenia zákona právo na vydanie peňažného plnenia podliehalo premlčaniu. Nová právna úprava preto tieto prípady výslovne rieši spôsobom zodpovedajúcim spravodlivému vyporiadaniu medzi účastníkmi zmluvy.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že nie je možné pre plynutie premlčacej doby na požadované plnenie žalobcom počítať jej začiatok dňom 19. 09. 2011, tak ako to tvrdila žalovaná (dátum, kedy bolo poskytnuté plnenie na kúpnu cenu). V tomto prípade súd o vlastníctve k nehnuteľnostiam svedčiaceho v prospech žalovanej rozhodol rozsudkom 4C/185/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09. 10. 2013. Odvolací súd má tak za to, že plynutie premlčacej doby pre uplatnenie nároku na vrátenie kúpnej ceny z neplatnej zmluvy začalo plynúť nasledujúci deň, t. j. od 10. 10. 2013. Keďže žaloba bola podaná na súd 23. 10. 2014, odvolací súd má za to, že bola podaná včas, nakoľko od 10. 10. 2013 neuplynula ani objektívna ani subjektívna doba, nakoľko do podania žaloby neuplynula doba dvoch, resp. troch rokov. Požadovaný nárok žalobcom tak nie je premlčaný.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil námietky žalovanej ako nedôvodné a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, a preto ho potvrdil.

14. Odvolací súd zároveň skonštatoval, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie tento postupoval v zmysle ustanovení O. s. p., a to § 132 O. s. p. a § 157 O. s. p.).

15. Pokiaľ odvolateľka poukazovala na nezrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia a zmätočné právne posúdenie veci, v tomto prípade odvolací súd konštatuje, že právne posúdenie veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu v tejto veci nedošlo k omylu súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Okresný súd použil správny právny predpis, ktorý aj správne aplikoval a aj správne interpretoval. Je nepochybné, ako to vyplývalo zo žaloby, že žalobca so žalovanou uzatvorili kúpnopredajnú zmluvu, predmetom ktorej bol rodinný dom s príslušenstvom v kat. úz. C. a dohodnutá bola kúpna cena 70 000,- eur. Z predložených listinných dôkazov je nepochybné, že uvedená kúpna cena bola vyplatená čiastočne v hotovosti žalovanej a čiastočne bolo poskytnuté plnenie vkladom na účet v banke, resp. uhradený bol dlh vymáhaný súdnym exekútorom. Následne rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 4C/185/2012 zo dňa 28.06.2013 bolo určené, že vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom predaja a kúpy, je žalovaná. Prejudiciálne súd riešil platnosť kúpnopredajnej zmluvy. Ak teda

žalovaná je naďalej vlastníčkou nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnopredajnej zmluvy, kde súd rozhodol o jej neplatnosti, vznikla jej povinnosť vrátiť prijaté plnenie (kúpnu cenu), o čom aj súd prvej inštancie rozhodol.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v celom rozsahu. Keďže celkovo v konaní žalovaná nebola úspešná, súd jej nepriznal náhradu trov v súvislosti s podaním dovolania. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).